

WANDELING DOOR DE PERCEE EN WYCK WWW.ZICHTOPMAASTRICHT.NL

Wyck werd in de Romeinse tijd Vicus genoemd. Dat betekent handelsnederzetting. Wyck was klein en had maar twee straten, de Hoogbrugstraat en de Rechtstraat.

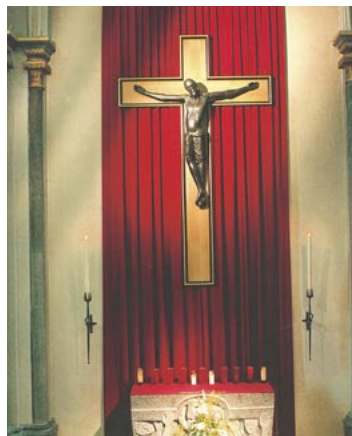
De wandeling gaat van start op de St-Servaasbrug richting Wyck. Vanaf hier kijkt men door de Wycker Brugstraat / Stationsstraat tot aan het station. De doorbraak die nodig was om deze straat aan te leggen wordt met een Franse term genoemd: de Percee. Die

naam is overgegaan op deze lange straat met z'n zijstraten. Het eerste gedeelte van de brugstraat tot de Rechtstraat bestond al voor 1880.

Volg eerst links de Oeverwal langs de Maas. U passeert de voormalige bierbrouwerij De Ridder. In 1900 verplaatsten de gebroeders Van Aubel hun in 1857 gestichte brouwerij van de Rechtstraat naar de Oeverwal. Deze brouwerij verwierf bekendheid als producent van het witbier, Wieckse Witte. De brouwerij sloot haar poorten op 1 januari 2003.

Ga rechtsaf het Wycker Pastoorstraatje in tot aan de Rechtstraat.

De neo-gotische Martinuskerk (1858) werd ontworpen door Pierre Cuypers en gebouwd op de plek van een in 1854 gesloopte middeleeuwse kerk. Hij was o.a. de architect van het Rijksmuseum en het Centraal Station te Amsterdam. Beroemd is het notenhouten Christusbeeld ('t Zwart Kruis') uit de 14e eeuw.

Rechtsaf de Rechtstraat uit lopen in de richting van de Wycker Brugstraat. De Brugstraat liep van oudsher vanaf de brug tot aan de Rechtstraat. Om de Wijcker Brugstraat door te trekken moest een doorbraak (Percee) door de bebouwing van de Rechtstraat worden gemaakt. Twee panden, De Beer en De Kriekenboom, werden ervoor gesloopt in 1882. Voorts werd de tuin van het Annunciaten klooster gekocht van Victor Jaunez, directeur van 'Société Céramique'. Daarna kon men de Wijcker Brugstraat in rechte lijn door te trekken.

Loop linksaf de Wyckerbrugstraat in richting station. Na circa

200 meter ziet u het pand Maussen aan de linkerkant van de straat, Wycker Brugstraat 34. Handelaar W. H. Maussen liet twee huizen bouwen aan de noordzijde van de straat. Het eerste werd ontworpen door H. de Ronde uit Nieuwenhagen. Onder de dakrand staan de initialen en het bouwjaar 1888. Maussen had snel in de gaten dat een winkel in de Percee goed zou lopen. Na zijn dood in 1899 gingen zijn zonen voortvarend te werk. Het ernaast gelegen pand werd gekocht van een slager. In de gevel is een tegeltableau te zien van een koe met het bouwjaar 1902. Dit pand is het enige in de hele Percee met Jugendstil-ornamenten.

Al de panden werden in 1910 verbouwd tot één winkelpand; het kreeg centrale verwarming en elektrisch licht. Later (1932) verrees na een grootscheepse verbouwing van de panden Wycker Brugstraat 28, 30 en 32 op die plek een modern winkelpand in de stijl van de 'Nieuwe Zakelijkheid' ontworpen door architect Jos Joosten. Het pand bezat als novum TL-verlichting. In 1981 sloot het warenhuis Maussen zijn deuren.

Enige meters verder aan dezelfde kant van de straat op no 34 ligt het pand van ANWB. Het torentje van dit pand heeft een opvallende vormgeving en toont de rijke fantasie van de onbekende bouwmeester. Enkele jaren geleden werden het pand en 't torentje gerestaureerd.

We steken de straat over en lopen naar het pand Cox-Heckrath huisnummer 25. De stijl van dit pand uit 1905 zou men neo-barok

kunnen noemen. Op een strak wit tegelfond schittert overdadige versiering. Onder het balkon is een tekst te zien: 'Auspice Deo'

(onder Gods leiding). Het heeft een entree van 'marmorite' met spiegels. De naam Cox-Heckrath prijkt in de vloer. Dat was de eerste bewoner.

We lopen een klein stukje terug en gaan links de Wycker Grachtstraat in. Bij nummer 9 hangt een herdenkingsplquette voor het voormalige Annunciaten klooster. In januari 1614 kreeg de stad een klooster van de Annunciaten. De nonnen bouwden hun klooster tussen de Lage Barakken-, Bourgogne-, en Wycker Grachtstraat. In 1624 werd de kerk ingewijd. In 1796 werd het klooster opgeheven en in het begin van de 19e eeuw werden grote delen van het klooster en de kerk afgebroken. De tuinen kwamen in bezit van Victor Jaunez en waren van belang voor de aanleg van de Percee. Lange tijd bleef dit gebied bekend als 'd'n hoof van Jaunez' omgeven was door een foeilelijke muur, een restant van het oude klooster tot de tuinen aan de gemeente verkocht werden voor de aanleg van de Percee.

We lopen verder en zien voordat we links de Bourgognestraat inlopen aan de rechterzijde het gebouw van de voormalige brouwerij De Keizer. In 1827 kwam het pand Wycker Grachtstraat 26 in bezit van de familie Bosch. Brouwerij De Keizer werd gesticht door N.A. Bosch. Tussen 1882 en 1884 werd de brouwerij gerenoveerd en ging men op stoomkracht over. De overgang naar het brouwen volgens de ondergistende productiemethode in 1930 bleek voor zowel Bosch als van Aubel (De Ridder) van belang: van de zes stadsbrouwerijen hebben deze twee het 't langst volgehouden. Pas in 1948 werd gestart met de productie van pilsener. In 1970 werd de brouwerij gesloten en in 1999 zijn er plannen voor een brouwerijmuseum. Het pand staat sinds 1996 op de Rijksmonumentenlijst. Het bedrijf is nog helemaal intact.

We gaan links de Bourgognestraat in en vervolgens gaan we opnieuw naar links (Lage Barakken) en komen vervolgens weer in de Percee terecht.

Hotel Beaumont: In 1905 kocht de familie Beaumont van de eigenaar, de firma Maussen, het voormalige hotel Swelsen en liet er een verdieping op bouwen. Aan de versieringen boven de ramen van het pand aan de overzijde is te zien dat er van oorsprong een postkantoor was gevestigd; dat is nog steeds zo

Pleintje met klok: In 1866 werd ter hoogte van de plek waar nu de klok staat, de Stationspoort

gebouwd, in de hoofdwal. Dit was de Eerste Percee. Vanaf de stations in Wyck was er een modderige voetpad door de vestingwerken naar deze Stationspoort. De toen nog bestaande vestingwerken waren een belemmering om het centrum te bereiken. De vesting werd pas in 1867 opgeheven. In 1868 werd de Stationspoort gesloopt. De nieuwe straat tot aan de Maasbrug werd de Tweede Percee.

We gaan naar rechts en lopen in de richting van de rotonde met Mariamonument. Op de kruising van Stationstraat en Wilhelminasingel werd ter herinnering aan een groot Mariacongres in 1947 een monument geplaatst voor Maastricht-Mariastad. Albert Termote ontwierp het monument, bestaande uit een zuil op een vierkant voetstuk, geflankeerd door vier bisschoppen: Servaas, Monulphus, Lambertus, Hubertus. Op de zuil staat een Mariabeeld. Het monument heeft een opschrift 'Civitas Trajectum, Civitas Mariana'

Pand 1895, hoek Stationsstraat-Wilhelminasingel. Architect W. Holman ontwierp het hoekpand met het opschrift Anno 1895. Hij inspireerde waarschijnlijk de architecten van de andere hoekpanden aan de kruising.

Vervolgens lopen we rechtdoor in de richting het station. De Percee, de straat vanaf de brug tot het de overweg die op de

plek van het huidige station lag, werd na 1882 georiënteerd in rechte lijn op Villa Wyckerveld (uit 1879) Aan de deftige straat met haar brede rijstroken, dubbele bomenrij en pleintjes mochten alleen huizen van allure verrijzen. Er vestigden zich hotels, winkels met galanterieën, patisserieën, rookwaren enz. In de zijstraten vestigde zich de deftige bourgeoisie. De architectuur in de Percee wordt 'fin-de-siècle-stijl' genoemd. De gevels van de huizen zijn opgetrokken als 'coulissenbouw'; men ziet sierlijsten, overdadige decoraties, raamomlijstingen, rare dakvormen en torentjes.

Hotel de l'Empereur: In 1902 wordt Grand Hotel de l'Empereur geopend. Het hotel is gebouwd door de Rotterdamse architect A. van Gils in opdracht van de gebroeders Bosch van brouwerij 'De Keyzer'. Het hotel had in die tijd moderne kamers, een café, biljard, restaurant, ontbijtzaal, sigarenwinkel, een coiffure en bovendien een casino. Van Gils maakte gebruik van mergel. Het monument rust op een basement van hardsteen, waarop étages

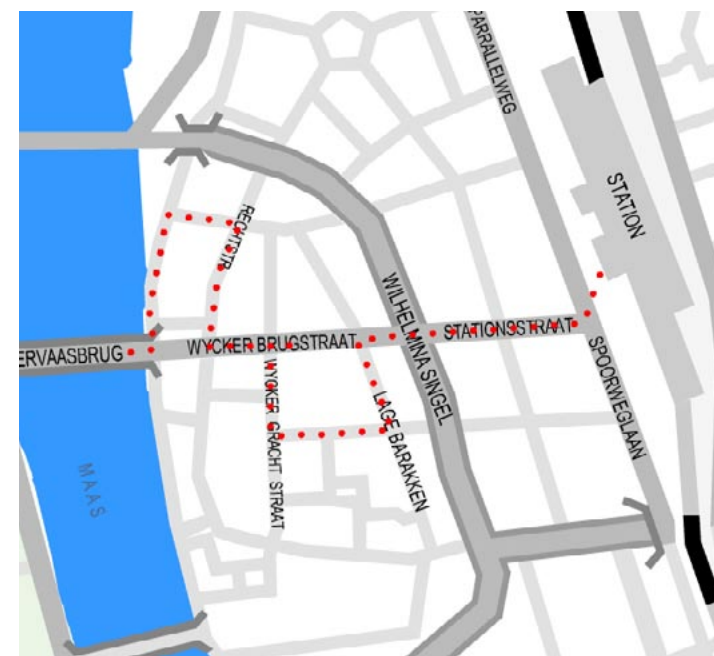
zijn opgetrokken. In horizontale banden zijn groene geglazuurde bakstenen randen aangebracht. Gesmeed bladerwerk siert de balkons, de versieringen aan de gevels verlenen het gebouw een deftige allure.

Het Centraal Station Maastricht: Waar nu het hoofdstation ligt, lag vroeger een overweg. In 1916 kwam het station gereed. Het werd

ontworpen door de architect G.W. van Heukelom in (Hollandse)

neo-renaïssancestijl. Het hoofdgebouw heeft trapgevels, net als de markante toren. Het complex is opgetrokken in rode baksteen op een granieten plint en heeft zadel- en schilddaken. De hal van het station was destijds één van de grootste in Nederland. Ze heeft bogen en galerijen van natuur- en baksteen. De glas-inloodramen van Charles Eyck werden in 1949 geplaatst.

WWW.ZICHTOPMAASTRICHT.NL is de vernieuwende manier waarop de stad Maastricht en de erfgoedinstellingen omgaan met de geschiedenis. Startpunt is de actuele betekenis van oude en jonge plekken, gebouwen, voorwerpen en gebeurtenissen. Die vertellen elk hun eigen verhaal. Al die verhalen samen vertellen de geschiedenis van de stad en haar inwoners. Via tijdlijnen, plattegronden en thema's worden verbanden gelegd, oorzaken en gevolgen getoond. U kunt uw eigen pad volgen door de geschiedenis.

ZICHT OP MAASTRICHT IS MEER

De Maastrichtse instellingen stemmen regelmatig hun programma's op elkaar af rond een thema. Via exposities, publicaties, lezingen, rondleidingen of educatieve programma's wordt dit thema belicht. Het eerste thema is 'Sphinx- plaats van herinnering' waarbij allerlei aspecten van de geschiedenis van de oudste keramische fabriek in de stad, onder de loep worden genomen.